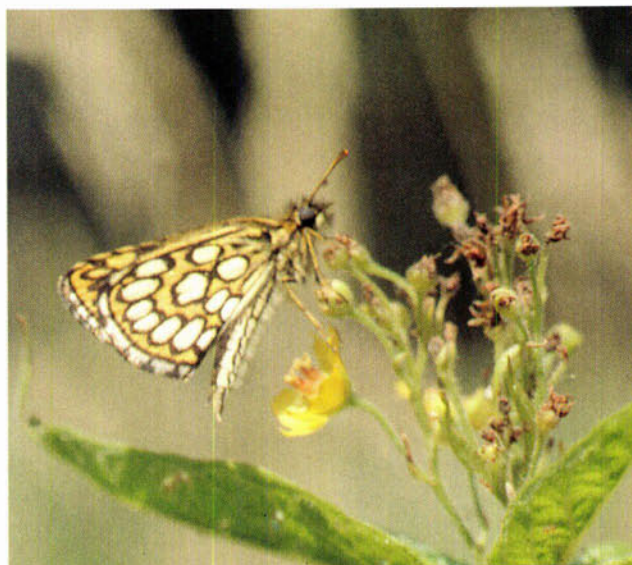

DAGVLINDERS

Insecten zijn in het algemeen geen geliefde dieren, maar voor vlinders wordt door vrijwel iedereen een uitzondering gemaakt. Deze dieren worden mooi en sympatiek gevonden. Toch ben je daar niet mee gered als vlinder. Jarenlang daalde de vlinderstand in Nederland en veel soorten zijn de afgelopen decennia uit ons land verdwenen. Je kunt zeggen: met de toename van de interesse nam het aantal vlinders gestaag af. Toch vormt Limburg nog een oase voor vlinderliefhebbers ten opzichte van de rest van Nederland. Van de 47 zeldzame en bedreigde Nederlandse vlindersoorten komen er 22 in Limburg voor, terwijl van de ruim zestig nog in Nederland voorkomende soorten er meer dan vijftig in Limburg zijn waargenomen.

Helaas is deze rijkdom schijn. Als men iets zuidelijker gaat, bijvoorbeeld naar de Eifel of Noord-Frankrijk, neemt het aantal dagvlindersoorten snel toe. Soorten die hier schaars zijn, zijn daar gewoon; de in Limburg verdwenen Zilveren maan komt enkele honderden kilometers zuidelijker nog op veel plaatsen voor. Wellicht dat de ligging van Limburg nabij deze rijkere vlindergebieden maakt dat sommige soorten regelmatig als zwervers worden aangetroffen en dat enkele soorten zich hier weer hebben weten te vestigen. Het lijkt er zelfs op dat het aantal vlindersoorten in Limburg, na jaren van daling, weer licht stijgt. Zo hebben Boswitje en Klaverblauwtje zich recent weer in onze provincie (en daarmee ook in Nederland) gevestigd. Ook een soort als de Koninginnepage wordt telkenjare vaker gezien. Deze tendens geldt ook voor enkele meer algemene soorten zoals Oranjetipje en Zwartsprietdikkopje. Zij breiden hun areaal in Limburg langzaam uit en worden nu op meer plaatsen waargenomen dan enkele jaren geleden.

Spiegeldikkopje (foto: I. Raemakers).

Mogelijk moet een oorzaak van deze toename gezocht worden in de afgelopen relatief warme jaren. Ook is het mogelijk dat het insectenvriendelijke beheer dat op sommige plaatsen wordt gevoerd, vruchten afwerpt. Of deze effecten tijdelijk zijn of een nieuwe tendens inluiden, zal nog moeten blijken. Misschien staat de huidige aandacht voor dagvlinders wel aan de wieg van een serieus herstel van deze insectengroep.

Zeker is dat de komende jaren door veldonderzoekers extra aandacht aan de Limburgse vlinders wordt besteed. Immers, het Natuurhistorisch Genootschap en De Vlinderstichting zijn een gezamenlijk vlinderatlasproject gestart. In 1996, 1997 en 1998 wordt Limburg intensief op vlinders geïnventariseerd, zodat we in 1999 een helder beeld hebben van het voorkomen in onze provincie van deze diergroep.

Eventuele voor- of achteruitgang van soorten in de toekomst kan dan aan de hand van deze atlas worden gestaafd. Deze atlas wordt het meetpunt waaraan alle toekomstige veranderingen in de vlinderstand kunnen worden gespiegeld.

Het inventarisatieproject loopt reeds één jaar. In dit nummer van het Maandblad krijgt u een eerste impressie van de resultaten. Ik hoop dat het voor de lezers een impuls vormt mee te doen aan het atlasproject en gericht vlinderwaarnemingen te noteren.

Reinier Akkermans

vice-voorzitter Natuurhistorisch Genootschap

Deze uitgave is mede mogelijk gemaakt door een financiële bijdrage van het Ministerie van LNV, i.s.m. de provincie Limburg, in het kader van de Decentralisatie-Impuls op het gebied van soortenbescherming.